

ville ikke kunne gaae ind paa denne Underfølgelse, som hørte dertil; jeg for min Part troer, at Nødvendigheden kan indtræde, om den endnu ikke er indtraadt, og at man derfor bør være fattet paa at kunne tage de fornødne Forholdsregler. Jeg skal ikke gaae videre af den Grund, som jeg fra Begyndelsen af udtalte, nemlig, at det er saa seent, og at jeg ikke til Unytte vil trætte Forsamlingen. Skulde der i Løbet af Forhandlingerne fremkomme Bemærkninger, eller skulde det i det Hele taget blive nødvendigt at føre Forhandlingen videre, da skal jeg ikke holde mig tilbage, men for mit Bedkommende troer jeg, at jeg har gjort, hvad der forekom mig at være min Pligt, nemlig, at give Anledning til en Overveelse af Forholdene, førend vi endelig votere. Min Hensigt er det naturligvis at votere for Lovforslaget.

Indenrigsministeren: I den Forvisning, at det ærede Thing ved denne 3die Afstemning over Sagen vil give sin Mening tilkjende paa samme Maade, som ved de to foregaaende, være der mig blot tilladt til Slutning at udtale min Tak til Thinget for den velvillige og imødekommende Maade, hvorpaa denne Sag er bleven modtagen og fremmet. Jeg selv havde aldeles ingen Tvivl i saa Henseende, hvilket jeg ogsaa fra første Færd af har udtalt for Andre, der maatte nærede nogen Tvivl i denne Henseende; men jeg finder det dog passende, udtryffeligt at udtale denne min Tak.

Balle: Jeg kan ikke være tilstede ved denne 3die Behandling uden at henvende mig til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage) for at vise ham, at man ogsaa uden „heelstaaelige“ Penge kan komme over Forlegenhederne.

S. Jørgensen: Naar den høitærede Minister har udtalt sin Tak til Forsamlingens Medlemmer for den Understøttelse, de have vist ham i denne Sag, saa er jeg desværre ikke iblandt dem, paa hvem disse Ord kunne gjøres anvendelige; dog vil jeg heller ikke udtale nogen Dabel over Sagen i dens Almindelighed,

det være langt fra; men jeg vil dog i Korthed sige, hvorfor jeg ikke har sluttet mig til de andre Medlemmer og ikke kan stemme for Loven. Aarsagen er den, at jeg ikke i det foreliggende Lovforslag finder Noget, der seer ud som en Gentydning paa, at der er fuldkommen Sikkerhed for Pengenes Tilbagebetaling i en senere Tid.

S. Jørgensen: Enhver Votering af finantsele Midler skeer under den Forudsætning, at Ministeren anvender dem saaledes, at han kan svare derfor. Skulde det vise sig ved Regnskabsaflæggelsen over disse Midler, at det havde været forsvarligt at lade dem gaae tabt, saa har Ministeren gjort det Rette ved at sætte dem paa Spil; men det er min Overtydning, at der ikke er nogen Nødvendighed derfor, og det er ogsaa min fulde Overtydning, at Ministeren har taget saa gode Forholdsregler, som det staaer i menneskelig Magt at tage under vanskelige Tider for at sikke sig Pengene. Det ligger i Sagens Natur og i den ministerielle Ansvarlighed, som vi have for vor hele Finantslovs Anvendelse, naar jeg undtager de Summer, som medgaae til Lønninger m. m., at vi for hele den øvrige Deel af Finantslovens Anvendelse ikke have mere Sikkerhed for, at Midlerne blive vel anvendte saaledes, at de ikke gaae tilspilde, end vi have med Hensyn til Anvendelsen af disse Midler.

S. Jørgensen: Jeg skal kun, foranlediget ved en Pitring af den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, bemærke, at hvis der skulde komme flere Love af den Art her til Thinget, saa kunde jeg for mit personlige Bedkommende ønske, at der fra Ministeriets Side blev taget den Forstgighedsregel, at der blev stillet Pant i virkelige Værdier for de Penge, der paa denne Maade skulle anvendes.

Winther: Jeg skal stemme for denne Lov, men, idet jeg gjør det, kan jeg dog ikke undlade at bemærke, at jeg haaber, at det ikke vil være det eneste Skridt, der skeer i Anledning af Pengefrisen. Jeg troer, at der er mange andre Classer i Landet end Handelsclassen, der kunne trænge til at kommes til